

לא יהפור

דריית צה שישועה. תירוש דלון שיעור לחספא למעט מפותח
 טפה ולא גרפיטן כדחתן דמה ענין זה לשיעורי שצח אלא
 וכדתן בוי"ו וה"פ: והמחזיר מלח ממעט הא כי שקיל חספא בשילוכך
 לו יסיר גם המלח כדי שלא ייק את הכותל והוא מייטי וכדתן כלומר
 דמייירי נמי דלית ציה כדי ליתן בין
 פליס לחצירו דלון ראוי לכלוס ולא
 שקיל ליה. והוא שפירש דלא גרסי
 'חספא גופיה תיחוד' אלא גרסין
 "ותיפוק ליה משום חספא" כלומר
 ותיפוק ליה שיסיר המלח כשיסיר
 חספא ומשני דלית צה שיעורא
 כדתן כו' ולא שקיל ליה:
 וישיר חמור שלש מן האיטרובלא.
 פ' בדבש דבשל חמור
 ליכא טיריח דלון חמור טוחן כה אלא
 'חמור קורא לבעני העלים העושים
 את הריחים כמו שמלינו דעלים
 העושים נקראים 'חמור' כמו בעז
 שהמטה מוטלת עליו **דחפ** (כלים
 פ"ח מ"ג) נקלטיי המטה ותמור
 טהורים וכן בעז הכובל שידה חיבה
 ומגדל נקרא חמור **דחפ** חמור שחת
 המלכן וספסלים שחת הרגלים
 טהור וכן עז שהנפת סומך עליו
 נקרא חמור **דחפ** (שם פ"ח מ"ג) 'חמור'
 של נפחים (ו) טמא (א) וכן הריחים
 הבנין עשוי כמין כסא ועליה ריחים
 וזהו 'איטרובל' וחדס יושב כנגד'
 במקום גבוה ורגליו (ז) (מרווחת) למטה
 ומסבב הגלגל ברגליו וטוחן וליה ציה
 טיריח אלא קול בעלמא **דחפ** בריחים
 שארס טוחן **דחפ** או בגופו ציה
 קדעך והיא טיריח **דחפ** נראה דשל
 חמור. נמי טוחן **דחפ** אלא (ח) אשורא
 על גבי ציין כדתן במס' זבים בפרק
 רביעי 'חמור: של ריחים ושל יד' והא
 דחניא בתוספת צפ' קמא דמכילתין
 "מרחיקין **דחפ** של יד שלשה מן
 השכב שהן ארבע מן הרכב ושל חמור →
 שלשה מן האיטרובל שהן ארבע מן
 הקלח" לא משום דבשל חמור אין
 טוחנין ביד אלא יחסם של יד' אין
 בהן חמור אלא ע"ג קרקע ולכך קתני
 בחר הכי 'ושל חמור' אבל **דחפ** →
 טוחנין ביד: **שבע** מונה כליא
 דחמור טפח. הא דלא קאמר נמי
 לעיל ש"מ שכב דריחים נמי טפח
 לפי שהיה פשוט להם איך היה:
תנור רידן ככירה דנחתומין דמי.
 כל אחד היה עושה פננה
 שלו כפי מה שהיה רוצה גדול או קטן
 אבל בירכת של נחתומין היו כולן שוות
 והיו בקיאותן בהן נפקא מונה למקח
 וממכר: **בא** שנה רישא ומאי
 שנה סופא. השתא ס"ד דתיטוקות
 דסיפא היינו שבאין לקנות בחנות
 ומשום הכי פריך מ"ש, אבל מפטיש
 וריחים לא פריך, דלון שם נכנסין
 ויולאין דמי שיש לו חמין לטחון טוחן
 לבעל הריחים (ט) וכן פטיש:

תקציר דף וט
 • רפסד וזמאמא ל' חמור - וזא דציה הנזכרים ציה וציה מתייחס כר"מ אונים
 • בארבע ריחים י"ק א"ר"א (פרדד)
מבנה
 • ריחיות/י - חולקין אים טין כדציה פיריחיים אפסציליים אונת היד, ומאליק אונתו באם ריחיים אפסציליים אונת הידים אונתים צל חמור
 • ריחיות א"ל דציה הנזכרים הכונה "חמור"
 • "דחפ" איפד וזמאמא קנ"ז חופידיים דחפניו

TIME	דף/צ"ד
1:29:00	ק"ת
1:43:17	ט"ו
1:55:56 - 1:58:13	דמ"ז
2:16:51 - 2:19:46	תנור
2:27:55	א"י

הגהות הבי"ח

(1) תוס'
 דיה ושל וכו' של נפחים
 טמא וכן: (1) בא"ד
 ורגליו מתוחות למטה
 ומסבב: (ח) בא"ד טוחן
 ביד אלא שהיא כלין
 ואות כ' נמחק: (ט) ד"ה
 מאי וכו' לבעל הריחים
 וטוחן וכן פטיש:

* מבין דאם חמור י"ק גם ריחיים אפסציליים אונת היד

(ס) צ"ד דחפניו היינו אסתם א"י ד' אולין יד הוחתן יד ק"י חמור אפסציליים אונת היד

תקציר דף מא ט"א
 כרשא קפני - יבול למחור מקול פננטיין ומקול ריחיות
 דסיסא קפני - אינו יבול למחור:

• מקול פכא ופריחיים (אין מבין קוטיאולא י"ק אהם "נכניס ויבאין")
 • מקול הרי נוקות (מבין קוטיא - דס"ד דפני תינקות ויין רנכנטיין ויבאין קוטיא)